

Nový světový řád

thestatesman.com/opinion/new-world-order-1503157024.html

February 24, 2023

Unipolarita má svůj průběh a lekcí z ukrajinské války je nevyhnutelný pohyb směrem k multipolaritě. Zvýšená vojenská pomoc Ukrajině jen prodlouží agónii této země, stejně jako tomu bylo v případě Vietnamu v 60. a 70. letech. Vzniká nový světový řád s novými centry moci. Válka na Ukrajině tento nezvratný proces urychlí

Reprezentativní obrázek [File Photo]

Při pochopení současného konfliktu mezi Ruskem a Ukrajinou poskytuje postkomunistický scénář vývoje 90. let zajímavé poznatky. Když se Sovětský svaz zhroutil, mnoho jeho republik se stalo nezávislými národy. Patřily mezi ně středoasijské republiky, pobaltské státy, Gruzie a Ukrajina.

Ukrajina zaujímá velkou evropskou pevninu, která se rovná Francii. Ale v ostrém kontrastu s mnoha jinými evropskými národy je demografie Ukrajiny problematická a je hlavní příčinou současného konfliktu. Východ a jih země tvoří převážně etničtí Rusové, zatímco západ a střední část jsou většinou Ukrajinci. Navzdory velké míře podobností existují drobné rozdíly, které se ještě prohloubily zavedením otevřeného volebního procesu v roce 1991. Projevila se velká propast mezi Ukrajinci a etnickými Rusy, kterou nelze překlenout hrubou paritou a funkčním rozdělením moci. dohoda.

K tomuto etnickému rozdělení se přidává, že jih ovládaný Ruskem s úrodnou půdou a vysokým stupněm industrializace představoval 85 procent ukrajinského HDP. Z volebního procesu se pomalu stal boj mezi etnickými Ukrajinci a etnickými Rusy. Celá země, včetně prezidenta Zelenského, mluvila rusky, ale s tímto etnickým rozdělením byla narušena jazyková jednotka a došlo k pokusu vnutit ukrajinský jazyk celému národu, včetně těch, kde byli Rusové drtivou většinou.

Rozdělení nabralo vážný obrat po volebních výsledcích v roce 2013. Viktor Janukovyč se stal prezidentem s podporou etnických Rusů, ale byl opatrný, aby se držel vyrovnávací role, aby nezranil ukrajinské nálady dvoukolejnou politikou. Uplatňoval politiku hrubé parity jak s bohatou Evropskou unií, tak i s Ruskem, které bylo největším obchodním partnerem Ukrajiny. Západní Ukrajinci chtěli vstoupit do EU, ale Rusové z východu, jihu a Krymu chtěli více proruský přístup.

Janukovyčovo vyvažování vzala vážně Revoluce důstojnosti populárně známá jako Revoluce na Majdanu v roce 2014. Byla naplánována, navržena a podporována USA a proukrajinskými nevládními organizacemi, jako je Open Society a mnoho dalších napojených na světovou ekonomickou Fórum. Pro převrat nebyly žádné skutečné a legitimní důvody, protože byla svržena skutečně

zvolená vláda a novým prezidentem byl prohlášen prozápadní vůdce Petro Porošenko. Chtěl užší spojení se Západem a rozchod s Ruskem.

Janukovyč uprchl ze země a Rusové byli znepokojeni, protože měli velkou námořní základnu v Sevastopolu, jediném teplovodním přístavu pro Rusko, a strach z budoucí základny NATO podnítil ruskou anexi Krymu. Osud ukrajinských Rusů byl také vážným znepokojením a Vladimir Putin se zavázal chránit jejich základní zájmy. Od rozpadu Sovětského svazu ztratilo 30 milionů Rusů ruské občanství a stali se občany odtržených republik, jako je Estonsko, Lotyšsko, Litva, Kazachstán, Uzbekistán a Ukrajina. Putinovou prioritou byla tato podstatná populace, protože Rusko je největší národ na světě a má velké přírodní zdroje. Krym je z 95 procent etnickými Rusy a byl anektován po převratu na Majdanu.

Západní stratégové byli frustrováni, protože si mysleli, že jediným úderem se Ukrajina stane součástí Západu a že lodě NATO ovládnou Severní moře, což bude mít ochromující účinek na ruskou ekonomiku. Západ uvalil na Rusko řadu sankcí, což vytvořilo velké překážky, protože Rusko se do té doby výrazně integrovalo se západními finančními institucemi. Na Ukrajině bují korupce a oligarchové si rozdělili národ do sfér svého vlivu. Rusko mělo také značný počet oligarchů, ale s výrazným rozdílem. V Rusku byli tito mocní lidé vázání zákonem a měli zakázáno ovládat politickou arénu. Sjednocené Rusko se objevilo pod vedením Vladimira Putina a obnovilo jeho vlastní popularitu a autoritu s legitimní centrální autoritou. Následovala prosperita a v roce 2007 Putin oznámil konec unipolárního světa. Obviňoval, že unipolarita je nespravedlivá a arogantní. Nakreslil červenou čáru pro expanzi NATO, která zahrnovala Ukrajinu a Gruzii. Oznámil návrat Ruska jako velmoci a zahrnul Čínu i Indii jako nově vznikající mocnosti, které chtějí spravedlivější pořádek.

Oblasti Ukrajiny ovládané Rusy se chtěly připojit k Rusku a ukrajinská armáda vyslala své muže, aby potlačili secesionistické hnutí. Vznikla domorodá milice a s pomocí Ruska překvapivě vyhrávala opotřebovací válku s ukrajinskou armádou, která zahrnovala řadu neonacistů. Pro Západ to byla obrovská překážka a jak Francie, tak Německo iniciovaly mírovou dohodu, dohody Minsk 1 a Minsk 2, které byly podepsány v roce 2014 a schváleny Radou bezpečnosti OSN. Bylo dohodnuto dát větší autonomii oblasti Donbasu a obnovit ruský jazyk a kulturu, což vedlo k podepsání příměří.

Místo provádění smluv pokračovalo opevňování v oblastech sousedících s novými autonomními oblastmi. Bývalý francouzský prezident Francois Hollande a bývalá německá kancléřka Angela Merkelová nyní uznali, že dohody z Minsku byly trik a nikdy neměly být realizovány. Západní mocnosti se s masivní pomocí pokusily vybudovat silnou ukrajinskou armádu, v níž neonacisté mohli hrát klíčovou roli. Při nepřetržitém ostřelování zahynulo mnoho Rusů, včetně stovek dětí. Byla to genocida, ale Západ to ignoroval a chtěl centralizovaný ukrajinský stát, který by umlčel ukrajinské Rusy a vyvíjel tlak na Rusko, aby vrátilo Krym Ukrajině.

Ale tam, kde se Západ dopustil vážné chyby, bylo to, že Rusko roku 2021 není Ruskem roku 2014. Rusko se poučilo ze sankcí z roku 2014, aby mělo diverzifikovanější a soběstačnější ekonomiku, a vybuďovalo alternativní mechanismy pro provádění obchodu a obchodu. Vznikl také paralelní systém zasílání zpráv, společnosti vydávající kreditní karty a nový platební systém. Byla provedena masivní modernizace ozbrojených sil a vybavení, aby Rusko mohlo vydržet prodlouženou válku, pokud to bude nutné. Během zstrašovacího období studené války bylo dosaženo hrubé parity a Rusko nyní mělo účinnější zbraně, které jim umožnily vydržet opotřebovací válku na Ukrajině.

Panovaly obavy z etnických čistek v oblastech ruské většiny organizovanější a brutálnější ukrajinskou armádou. V reakci na to Rusko zahájilo speciální vojenskou operaci. Byl to omezený akční plán a umírněný Putin odmítl extremistický požadavek masivní akce. Jeho umírněnost vycházela ze strategických úvah a hlavně proto, že etničtí Ukrajinci byli také Slované. Istanbulská konference konaná v březnu 2022 byla příležitostí k urovnání otázek neutrality a autonomie pro Rusy, ale ukrajinská vláda od ní kvůli tlaku Západu ustoupila.

Vzhledem k tomu, že se nepodařilo dosáhnout dohody, byli Rusové přesvědčeni, že stejně jako dřívějším dohodám z Minsku, Západu nelze věřit. Ruská strategie se změnila na plánování dlouhé opotřebovací války jmenováním Becona novým velitelem, protože bojoval a vybojoval pro Rusy působivé vítězství v Sýrii. Do bitvy bylo zavedeno 300 000 záložníků. Kromě toho bylo v Bělorusku umístěno 100 000 příslušníků armády, kteří se měli rychle přesunout do válečné zóny. NATO bylo zjevně přistiženo při podřimování, protože nepředpokládalo dlouhou válku. Pro Rusy není důležité území, ale zničení ukrajinské armády.

Navzdory většímu poznání, že Ukrajinci nemají žádnou rozumnou šanci zatlačit Rusy, kteří již připojili rusky mluvící oblasti k Rusku (což znamená 20 procent ukrajinského území), existují mírové iniciativy od důležitých think-tanků, jako je Rand Corporation. Celkové odhady říkají, že Rusové ztratili 20 000 vojáků ve srovnání se 157 000 ukrajinskými mrtvými, což je poměr 1 ku 8. Vyčerpání ukrajinské armády je vážné, protože Rusko zmobilizovalo 6,5 milionu vojáků, kterým se Ukrajinci nemohou rovnat.

Nářek NATO nad právy malých národů se zdá být prázdný, když roztrhalo Jugoslávii, zaútočilo na Irák pod falešnou záminkou, že vlastní zbraně hromadného ničení, následované Libyí a Sýrií. Zpráva Seymoura Hershe ukazuje, že USA a Norsko se podílely na zničení Nord Streamu 2, což hrubě porušuje zájmy nejdůležitějšího

člena NATO v Evropě, Německa. Západním plánem bylo dosáhnout změny režimu v Moskvě a nenalézt schůdné a trvalé řešení ukrajinského problému.

Dvěma důležitými základy oživení Ruska jako velmoci podle Primakovovy doktríny, která nazvala rovnováhu v ukrajinské válce, je obrovský arzenál jaderných zbraní, které působí jako odstrašující prostředek, a právo veta, které má jako stálý člen v Radě bezpečnosti. . Její iniciace a expanze zemí BRIC a dalších mezinárodních organizací jí pomohly obejít sankce.

Unipolarita již prošla a lekcí z ukrajinské války je nevyhnutelný pohyb k multipolaritě a nahrazení mezinárodního řádu založeného na pravidlech, který se bez jasného vyprávění překroutil k prosazení západních ekonomických zájmů. To by musela být nahrazena univerzální smlouvou v rámci OSN. Zvýšená vojenská pomoc Ukrajině jen prodlouží agónii této země, stejně jako tomu bylo v případě Vietnamu v 60. a 70. letech. Vzniká nový světový řád s novými centry moci. Válka na Ukrajině tento nezvratný proces urychlí.

(Spisovatel je bývalý profesor politologie, University of Delhi)